

para i la Candela. Pel tipus de propietat a la que es refereixen sembla tractar-se dels béns o terres deixades en testament a dita Administració, alguns d'aquests són d'altres pobles (5 entre 7), aquells pagaven també uns censos.

Segueixen les parròquies de Palau-dàries i St. Vicenç de Riells que no tenien cap tipus de propietat exceptuant les rectories i horts pertinents que no eren desamortitzats.

La parròquia de L'Ametlla en canvi rebia una bona quantitat de censos en diner i rendes en espècie, tractant-se sempre de béns sense especificar referits a diverses cases: Pagès, Marges de Llerona, Xammar de Dalt, Xammar de Baix, Antoja, Viver (ferrer), Fabregues de la plaça, Genís Carbonell i Trias de Llerona.

La parròquia de Bigues disposava d'una casa, can Atzet, i d'una peça de vinya del mateix mas. És curiós fer notar que en lloc de «pagador» dels censos de dites propietats apareixen «los seqüestradores nombrados por la Audiencia», com si es tractés d'un embargament previ.

De Lliçà d'Amunt es declaren només dues peces de terra: un camp dit «de la Rectoria» i unes terres de Francesc Marlès.

Finalment hi han els béns que encara estaven lligats al prior de St. Miquel del Fai i que de fet era l'ardiaca del bisbat de Girona. Tenia la casa i les terres de la Torre del Pla de Lliçà d'Amunt, de la que cobraven, a part de censos en diner, rendes en espècie força quantioses: 25 quarteres de blat, 4

quarteres de mestall, 9 quartans d'ordi, 9 quartans de llegums, 3 quarteres de mongetes, 1 quartera de blat de moro i 39 quintars de canem.

Aquesta era la totalitat de les possessions i rendes del clergat en el terme de la Baronia, aclarint però que en la majoria de casos no es tractaria de la propietat total de dites possessions sinó només dels censos o rendes que recordaven antics vincles i que els propietaris útils aleshores eren els que consten com a detentors. L'informe acaba dient que, per manament de la llei, el dia 1 d'octubre de 1841 en nom de l'Estat van prendre possessió de dits béns l'alcalde, el síndic i el secretari. Desconeixem com es van executar dites lleis, tenint present que alguna d'elles va ésser posteriorment derogada, però el més probable és que continuessin administrant les terres i les cases els mateixos que ho feien i, com a molt, pagant unes quantitats a l'Estat.

Seria imprescindible fer un estudi del cadastre d'anys posteriors per a localitzar les esmentades propietats, però en qualsevol cas pel seu reduït nombre, així com per les condicions abans exposades, ben segur que no podien significar cap canvi important en l'estructura de la propietat d'aquests pobles, que estaven en aquells moments en el procés de transformar-se en municipis independents ja que s'havia decretat la dissolució de la Baronia.

La desamortització havia estat un projecte ambiciós fruit de l'esperit liberal del segle. Va xocar però amb una estructura socio-econòmica massa estàtica i això portà al fracàs.

Jaume Dantí i Riu